

РЕШЕНИЕ

№ 2831

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1508** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Д. В. Д., [ЕГН], от [населено място] срещу Решение № 5474/27.11.2023 г. постановено по АНД № 5140/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 7060248 от 2023 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че СРС не се е съобразил с обстоятелството, че ЕФ е издаден в нарушение на процедурните правила. Счита, че не са изяснени фактите по делото, като така съда е достигнал до неправилни правни изводи. Излага, че в електронния фиш не е посочено на кой километър и метър е заснет автомобила, на следващо място счита, че по делото не е приложена скица, къде е позиционирано АТСС и в тази връзка била нарушена разпоредбата на чл.8 от Наредба № 8121з-532 на МВР, освен това излага, че на снимката пред автомобила собственост на Д. се вижда друг автомобил и не било ясно, кое превозно средство се движи с по-висока

скорост. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФ. Претендира разноски представляващи адвокатско възнаграждение.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. С. в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, VII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 7060248, издаден от СДВР, с който на Д. В. Д. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 06.02.2023 г. в 13:10 ч. е управляван лек автомобил „А. А 8“ с рег. С. извън населено място по АМ Т. - 1-ви километър (бензиностанция „Петрол“) с посока от е. Нови хан към [населено място]. На посочения участък е въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 80 км/ч. Горепосоченият автомобил е засечен да се движи със скорост от 108 км/ч след приспаднат толеранс от 3 %. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство С. М2 с№ MD1193. За така установеното нарушение на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

СРС приел посочената фактическа обстановка за установена съобразно всички събрани по делото писмени доказателства, а именно: снимков материал, справка за собственост на МПС, заповед на МВР, протокол от метрологична проверка, преглед на вписан тип средство за измерване, решение за одобрение на типа на уреда за измерване, протокол за използване на АТСС, ежедневна форма на отчет, справка за нарушителя и чертеж № 3 с действаща вертикална сигнализация-пътни знаци и хоризонтална маркировка. Изследвайки доказателствата по делото въззивният съд кредитирал представените доказателства, доколкото не са констатирани противоречия в същите.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски

районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 7060248, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

За да стигне до този правен резултат съдът е приел, че ЕФ е издаден при спазване на установената в чл. 189, ал. 4 ЗДвП форма, като съдържа всички лимитирано посочени в този текст реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство съгласно приложените по делото доказателства. Правилно е приложен и материалният закон. Въззивният съд е изложил мотиви по наведените от жалбоподателя възражения, като е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е по всички относими към спора факти и обстоятелства. При тези мотиви е потвърдил обжалвания ЕФ.

Настоящият съдебен състав на касационната инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл. 14, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл. 107, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл. 105, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН (писмени по чл. 127 НПК вр. чл. 84 ЗАНН), подложени на проверка по чл. 107, ал. 5 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Споделят се от касационния състав всички изложени мотиви от въззивния съд. Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Предложената от СРС аргументация е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция - чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН. Предвид изложеното и доколкото обжалвания ЕФ съдържа всички необходими реквизити за издаването на валиден и законосъобразен електронен фиш, посочени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП и е спазена разпоредбата на чл. 189 ЗДвП, правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да го потвърди.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5474/27.11.2023 г. постановено по АНД № 5140/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.

ОСЪЖДА Д. В. Д., [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.3, ап.4 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.